Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

Η ΑΝΝΟΥΛΑ ΤΟΥ SYDNEY

Η Ισμήνη μεγάλη πιά, σε ηλικία 39χρόνων, ταξιδεύει μαζί με τον Άλκη, που και αυτός πλησιάζει τα 28, στο πλοίο για την Αυστραλία.

Για 20 ολόκληρα χρόνια η Ισμήνη, μετά από το τραγικό γεγονός, που της έκλεψε το κοριτσάκι της, ένα ζεύγος Γερμανών, στο σπίτι των οποίων δούλευε στην Αθήνα, έμενε με την γιαγιά Κυριακούλα που ζούσε και τον εγγόνι της, τον Άλκη, που ήταν τότε ακόμη μαθητής.

Ήταν αρχές της δεκαετίας του 1930, και στην Αθήνα η ζωή για τους απλούς φτωχούς ανθρώπους, ήταν άθλια.

Τόσο η Ισμήνη, που ήταν τότε 19 χρόνων , όσο και η γιαγιά Κυριακούλα, παρά τα χρόνια που την βάραιναν, εργάζονταν σαν καθαρίστριες, όπου έβρισκαν το ταπεινό μεροκάματο.

Και ο μικρός Άλκης, είχε εξασφαλίσει κάποιο βοήθημα δουλεύοντας, όταν τέλειωνε τα μαθήματα του, στην γειτονική ταβέρνα, σερβίροντας τους πελάτες ή πλένοντας πιάτα στην κουζίνα.

Τα τρία αυτά φτωχά άτομα που δεν είχαν στον ήλιο μοίρα πάλευαν, για χρόνια για να εξασφαλίσουν το φαγητό τους και τα άλλα αναγκαία της ταπεινής τους ζωής.

Τα γεγονότα στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη, έδειχναν ότι τα χρόνια που θα έρθουν κάθε άλλο παρά ευοίωνα θα ήταν.

Ήρθε η δικτατορία του Μεταξά, ο πόλεμος του '40 και στην συνέχεια η Γερμανική κατοχή.

Η Ισμήνη, η Κυριακούλα και ο Άλκης, παρά την φτώχεια τις στερήσεις και τις κακουχίες, και την απειλή του κατακτητή, άντεξαν και συνέχισαν τον αγώνα για επιβίωση.

Θα έρθει η απελευθέρωση. Όμως στην Αθήνα τα γεγονότα, που αμέσως θα ακολουθήσουν, θα φέρουν το κόσμο της, ανάμεσα σε ένα άλλο εχθρό. Ήταν ο εμφύλιος.

.....

Σε κάποια περίοδο που θα εκλείψει ο κίνδυνος του αδελφοκτόνου, άρχισε να διαφαίνεται, για τις χιλιάδες των φτωχών, ταπεινών και καταφρονημένων, που ουδέποτε είχαν, στον τόπο τους, στον ήλιο μοίρα, μια αχτίδα φωτός.

Ήταν ο δρόμος προς την ξενιτειά, η μόνη σωτηρία.

Ήταν η Αμερική, ο Καναδάς, και Αυστραλία, που έκαναν χιλιάδες των ανθρώπων μας, να αποκτούν κάποια ελπίδα, πως ίσως στους άγνωστους και ξένους εκείνους τόπους, θα μπορούσαν να ζήσουν καλύτερα.

Έτσι άρχισαν να κάνουν όνειρα.

Ίσως για πρώτη φορά στην ζωή τους.

Η Κυριακούλα είχε κάποιο ξάδελφο στο Σύδνεϋ της Αυστραλίας, που από νέος πριν πολλά χρόνια είχε πάει εκεί και πρόκοψε αφού είχε δικό του μαγαζί.

Βρήκαν μια παλιά του διεύθυνση και του έγραψαν εξηγώντας του την όλη κατάσταση.

Σε δύο μήνες πήραν απάντησή του.

Δεν το περίμεναν να τους απαντήσει και μάλιστα τόσο σύντομα.

Δεχόταν και τους τρείς, φτάνει να είχαν τα ναύλα τους.

.....

Ήταν τότε που η Κυριακούλα άνοιξε το παλιό μπαούλο, και για πρώτη φορά ύστερα από είκοσι χρόνια, έχωσε το χέρι της βαθιά σε κάποια γωνιά ψάχνοντας να βρει τον φάκελο με τα χρήματα.

Ήταν τα χρήματα που ήταν μέσα σε ένα φάκελο καρφιτσωμένα πάνω στην πράσινη κουβερτούλα του μωρού της Ισμήνης. Της κορούλας της που είχε κλέψει το ζεύγος των Γερμανών.

Η Ισμήνη τότε, πριν είκοσι χρόνια, όταν αντίκρυσε τον φάκελο με τα χρήματα, πάνω στον πόνο και την απελπισία της, οργισμένη έλεγε της Κυριακούλας να τα πετάξει.

Όμως η Κυριακούλα τα φύλαξε βαθιά στο παλιό μπαούλο που είχε στην κάμαρά της. Εκεί, έμειναν φυλαγμένα για είκοσι χρόνια.

Όταν ο εξάδελφος τους έγραψε, ότι δέχεται και τους τρείς αρκεί να έχουν τα ναύλα τους, η Κυριακούλα θυμήθηκε τον φάκελο με τα χρήματα της «προδοσίας».

Τώρα για αυτούς, ήταν τα χρήματα της σωτηρίας.

Η Ισμήνη δεν μίλησε. Κατάλαβε πως με τα χρήματα αυτά θα μπορούσαν να σωθούν και οι τρείς, ιδιαίτερα ο Άλκης, που παρά τις σπουδές του, δεν μπόρεσε να βρει κάποια αξιοπρεπή δουλειά.

Η Κυριακούλα έδωσε τον φάκελο στον Άλκη.

- Πάρε τον φάκελο αυτό αγόρι μου. Τον χρειαζόμαστε όλοι.

Έκπληκτος ο Άλκης ανοίγοντας τον φάκελο είπε ξαφνιασμένος:

- Αυτά είναι Αμερικανικά δολάρια και Αγγλικές λίρες. Είναι πολλά τα χρήματα αυτά γιαγιά. Που τα βρήκες;

--Είναι μια μεγάλη και παλιά ιστορία αγόρι μου. Κάποια μέρα θα σου την διηγηθώ.

Έτσι έμαθε ο Άλκης την όλη ιστορία της Ισμήνης.

.....

Η καημένη η Κυριακούλα δεν αξιώθηκε όμως να ζήσει και να νιώσει και αυτή μαζί με το εγγόνι της και την Ισμήνη, την μεγάλη χαρά.

Ένα πρωινό την βρήκε η Ισμήνη νεκρή στο κρεββάτι. Πέθανε στον ύπνο της από καρδιά.

.....

Τώρα στο πλοίο λίγες ώρες πριν φθάσουν στο Σύδνεϋ η Ισμήνη, για πρώτη φορά, αντικρίζει την όμορφη κοπέλα που βαδίζει με αγέρωχο ύφος και

ακουμπά πάνω στα κάγκελα της πλώρης.

Ταράσσεται η Ισμήνη μόλις βλέπει την νέα κοπέλα.

- Δεν είναι δυνατό-είπε από μέσα της-αυτή η κοπέλα μου μοιάζει καταπληκτικά, ήμουν ίδια στην ηλικία της.
- Ποια είναι αυτή η κοπέλα ξαναρώτησε τον Άλκη που είχε και αυτός καρφώσει το βλέμμα του στην μυστηριώδη άγνωστη.
- Δεν ξέρω Ισμήνη είναι ξένη.
- Τι ξένη; Ρώτησε ξανά η Ισμήνη. Της μίλησες καμιά φορά;
- Όχι εγώ, είπε ο Άλκης, αλλά δοκίμασαν να την πλησιάσουν μερικές νέες Ελληνίδες, αλλά δεν κατάλαβε τι της έλεγαν, δεν απάντησε και τις άφησε και έφυγε.
- Και όμως δεν μοιάζει για ξένη η κοπέλα. Δεν μοιάζει για ξένη, επανέλαβε η Ισμήνη και πρόσθεσε:
- Θα πάω να της μιλήσω εγώ.
- Και τι θα της πεις αφού δεν ξέρει ελληνικά; Ρώτησε απορημένα ο Άλκης.

Η Ισμήνη επέμενε:

-Εγώ θα πάω είπε αποφασιστικά η Ισμήνη και άρχισε να προχωρά προς το μέρος που στεκόταν η κοπέλα.

Ο Άλκης φανερά ανήσυχος έμεινε στην θέση του ακίνητος παρακολουθώντας την Ισμήνη να προχωρά προς την άγνωστη.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Εφημερίδα
Ο ΚΟΣΜΟΣ
Τώρα και στο facebook